

—≡ Ս Ի Ո Ն ≡—

Լ.Ե. ՏԱՐԻ — ՆՈՐ ՇՐՋԱՆ

2013

1961

◀ ՅՈՒՆՈՒՐ ▶

Թիւ 1

ԱՄԵՆԱՊԱՏԻԻ ՍՐԲԱԶԱՆ ՊԱՏՐԻԱՐԷ ԶՕՐ

ՍՈՒՐԲ ԾՆՆԴԵԱՆ ՊԱՏԳԱՄԸ

ԺՈՂՈՎՈՐԴ ՀԱՅՈՑ ՈՐ Ի ՅՈՐԴԱՆԱՆ, Ի ՀԱՅԱՍՏԱՆ ԵՒ Ի ՍՓԻՒՌՍ ԱՇԽԱՐՀԻ

Կեցած մեր Տիրոջ Ծննդեան Սրբաանին մէջ, որուն հաւասքը բաւան դարեւ է ի վեր կը լեցնէ մեր հոգին, յանուն Սրբոց Յակոբեանց Միաբանութեան եւ ներկայ հաւատաւոր մեր ժողովուրդին, բեգի կը փոխանցեմ նորէն այս գիշեր, ժողովուրդ Հայոց, Յիսուսի Ծննդեան եւ Ասուածայայտութեան Բաղդր աւետիսը:

Սրտառուջ այս յայտարարութեամբ, Ասուած կը մասնակցի մարդուն կեանքին ու պատմութեան, եւ կը լեցնուի բացը որ կար դարեւ է ի վեր երկնքին ու երկրին, Ասուծոյ եւ մարդուն միջեւ: «Այսօր երկիրս երկինք եղեն» կ'ըսէ սրբազան մատենագիրը, ակնարկելով այս գիշերուան խորհուրդին եւ ուրախութեան:

Յայտնութեան արգասիքը, Ասուծոյ սէրն է մարդուն համար, ու չկայ աւելի սրտազնայն բերկրանք, քան այն մտածումը թէ մենք որդիներ ենք Ասուծոյ եւ եղբայրներ իրարու: Վասնզի մարդուն մեծագոյն առաքինութիւնն ու գիտութիւնը եղբայրութիւնն է:

Երկինքներէն երկիր իջնող Մանուկը, խսացումն ու խորհուրդն է Տիեզերական Լոյսին, որ միակ իսկութիւնն է բոլոր գոյութեանց եւ զօրութիւններու: Ճառագայթներն այդ Լոյսին օր մը նուազեցին ու փայլեցան Գանգէսի եւ Նեղոսի ջուրերուն խաղաղաւէտ բարութեանը մէջ, ծնունդ տալով տաճարներու երազին եւ բուրգերու յաւերժութեան, եւ որ այսօր իր խանձարուրդ կը բաճայ այս Սուրբ Այրին խորը, Ասուածային եւ մարդկային յիշքեամբ: Երանի՜ անոնց, որոնք քննարկեալ են ճշմարտութեան Լոյսը, քաղանկեղութեան անկէ, ցոլացնելու զայն, հղօրապէս քրքուալու անով, հասնելու համար ճիշդագոյնութեան, վերածելու ինքնակենսական փառքեան, սիրոյ, ներման, հասնելու համար հոգիի իրականութեան փառքին, անսահմանութեան Քրիստոսի:

Այս գիշեր նորէն բաց է երկինքը եւ ճառագայթ ուղիներով հրեշտակ-

ները երկիր կ'իջնեն, աւետելու Բանին Յնունդը որ աշխարհ կուգայ ոչ միայն մեր մեղքերու քաղաքեանը համար, այլ որպէսզի ցնծայ աշխարհը այն Բանին համար, որ երազն է եղած դարերով մեր ամբողջ էութեանը, կարօք, պապակը մարդկութեան, այն քաղցրագին Բանը որ արեւի կաթիլէն մինչեւ երջանկութեան տօնը կ'երկարանդուի եւ որ Հայ եկեղեցւոյ մեծ աղօթողի շրջանին վրայ կը վերածուի սրտառու աղերսանքի մը, խնդրելով որ վարասին մէջն ու մառախուղը, չհաւան չարին ու յուսահատութիւնը, տարագրուի չազնապն ու տիրութիւնը աշխարհի երեսէն եւ մարդոց սիրտէն, եւ վերսին արձագանգէ Մեծ գիշերը լեցնող հրեշտակներու աւետար ձայնը, «յերկիր խաղաղութիւն ի մարդիկ հանութիւն»:

Այս մտածումով ու հաւատով է որ հեղի կ'աւանդեմ, ժողովուրդ Հայոց, Յիսուսի Սուրբ Մենդեան աւետար, դուն որ միշտ ընդունած ես զայն իբրեւ կեանքի թուակ եւ ապագայի առհասարակ: Շարունակէ հաւատալ Յաւերծի Մենդեան եւ մարդուն աստուածացութիւն, մի՛ ամպոստը յոյսիդ պայծառութիւնը, մնացիր միշտ հաստատ հաւատքով մտապահեցնելուն, որքան ալ դառն ըլլան օրերու բերումները եւ շրջանիդ մտաուցած բաժաններ:

Ու զիսեմ թէ դուն կը հաւատաս, ժողովուրդ Հայոց, հաւատացեր ես միշտ, արդարութեան, իրոյ, խաղաղութեան եւ անոնց անկորնչելի փառքին: Գու պատմութիւնդ արնագեղ ու հսկայամարտ քերթածն է այդ խոյանքին: Դարեր շարունակ արիւն եւ երազ, երկինքի արդարութեան եւ խաղաղութեան ծառար, իբրեւ սրայոյդ պատգամներ շողացին վառ ի վառ քու զաւակներուդ ողբերգութեանը վրայ: Բայց դուն կըցար պահել քու հաւատքդ, որովհետեւ զիցար հաւատալ Բերդեհէմի Խորհուրդին եւ ամէն տարի Մանկացեալ Աստուծոյ հետ կըցար մայրացնել քու հոգիդ:

Դուք, զաւակներ Հայաստանեայց եկեղեցւոյ, որ կը հաւատաք Աստուծոյ Ողբիին մարմնով երեսնալուն, մեզի հետ միասին այս գիշեր ձեր երկուրդն էութեան խորհրէն երգեցէք Հայ քերթուին Մենդեան օրհնութեան այս սրտառու հրաւերը. «Խորհուրդ մեծ եւ սքանչելի որ յայտն ասուր յայնեցաւ, որդիք մարդկան օրհնեցէք զի վասն մեր մարմնացաւ»:

Այսպէս եւ երգեր դարերով մեր ցեղէն անոնք՝ որոնց նայածքը լեռներն ի վեր քալել է սիրած, թօրեղով իրենց հոգիներէն դարերու ժանգն ու փոշին, սրբազորեղով ժամանակը, բերելու համար մեզի չմոռնող զապաւարներու ազամանդ սլաքը, պինդ բռնուած իրենց սրտերուն խորը: Այսպէս էր եղեալառ քաղաքը այդ մարդոց, որոնք գօտեպինք նուանեցին մեր դարերը, բերելու համար մեզի այս գիշերուան Աստուածորդոյն խանձարութիւն արեւափառ հաւատքը, չթողարկելու որ մեր նախնազիրը խաղալիք դառնայ ժամանակի բերումներուն եւ վայրահան քանդանոցին, ներհնչելով մեզի մեր փրկութեան խաբիսին եղող յոյսը, հագցնելով մեզի հոգեւոր դիցազնութեան մը անփրկելի զէնն ու զրահը:

Մեր Տիրոջ Ս. Մենդեան այս բարեպատեհ առիթով, մեր խորին երախտագիտութիւնն ու անկեղծ հաւատարմութեան զգացումները յեր սիրելի Թագաւորին, Հիւսէյն Առաջինի, ինչպէս նաեւ իրմով գլխաւորուած Յարգանքի

1934 Ձ ա հ

173-98